

IVO DIMA

RIVALI

Volumul 3

INIMI RIVALE

STYLISHED
Timișoara, 2020

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DIMA, IVO

Rivali / Ivo Dima. - Timișoara : Stylished, 2020

3 vol.

ISBN 978-606-9092-32-3

Vol. 3. : Inimi rivale. - 2020. - ISBN 978-606-9092-35-4

821.135.1

Editura STYLISHED

Timișoara, Județul Timiș

Calea Martirilor 1989, nr. 51/27

Tel.: (+40) 727.07.49.48

www.stylishedbooks.ro

CAPITOLUL 1

Baloane colorate, bifat!

Animale de pluș, bifat!

Tort cu multă, multă ciocolată, bifat!

Băuturi pentru copii, bifat!

Anestezice pentru țăpii bătrâni, bifat!

Somnifere și țintă de darts cu fața lui Jackson Deverell, bifat!

Perfect! Acum că lista mea e gata și petrecerea e planificată până la ultimul detaliu, pot să mă duc liniștită la cafenea și să termin cu pregătirile până când o să sosească fetele și restul invitaților.

Mi-am închis agenda, am aruncat-o în geantă și mi-am închis calculatorul. M-am uitat la ceasul mamei, pe care îl port la încheietură de când l-am primit de ziua mea la optsprezece ani și mi-am calculat timpul cu exactitate.

Am doar două minute să mă strecor din birou înainte să apară idiotul de Justin Garwood și să îmi spună că are nevoie urgentă de mine.

Mi-am verificat biroul să fiu sigură că nu am uitat ceva și mi-am agățat halatul în cuierul din spatele ușii, apoi m-am strecurat afară.

Cu o viteză pe care nu credeam a o avea am ieșit din spital și am răsuflat ușurată sperând că am scăpat de pericol, dar m-am înșelat.

— Heimer! Ce naiba crezi că faci?!

Mi-am dat ochii peste cap și l-am văzut pe așa-zisul meu șef cu capul scos pe geam și cu fum ieșindu-i din nări.

— Ce am eu chef, Garwood! i-am răspuns enervată. Tura mea s-a terminat.

— Asta s-o crezi tu!

Cum a închis geamul, n-am mai stat prea mult pe gânduri și am fugit spre mașină. Am dezactivat alarma în fugă, apoi am deschis portiera, mi-am aruncat geanta pe locul din dreapta și m-am urcat la volan.

Chiar în clipa în care am pornit motorul, căpcăunul a și ieșit din spital și a început să fugă spre mine.

Am dat geamul jos și am lăsat mașina să se deplaseze ușor, în timp ce tipul de lângă mine a început să latre.

— Ți-am spus să faci rapoartele și să verifici pacienții. Unde pleci?

Mi-am dat din nou ochii peste cap. Probabil o să am și dureri de cap până la sfârșitul conversației cu el.

— Ți-am mai spus că nu sunt afurisita ta de secretară și să nu mă mai tratezi ca atare! Am verificat pacienții mei și atât! Și așa am să fac mereu, Justin!

Mai să facă spume la gură de nervi. Dacă ar fi avut vreun aparat cu unde șoc, m-ar fi electrocutat până la stop cardiac.

— Ai impresia că dacă ești nepoata lui Heidi poți să faci orice vrei? Nu în spitalul meu, drăguță!

Am frânat brusc, moment în care bărbatul aproape s-a lovit cu fața de oglinda mea, dar din

păcate s-a oprit la timp. M-am întors complet cu fața spre el, iar de data asta mai că era să scot eu fum pe nări.

— Hai să clarificăm niște detalii pe care aparent tu nu le înțelegi, drăguță! l-am imitat

enervată. Spitalul ăsta nu e al tău și nici nu o să fie niciodată pentru că ești un medic mediocru și ursuz și toți pacienții fug de tine! Nu o să fiu niciodată secretara ta, așa că ai grijă de propriii tăi pacienți! Și doar pentru că ți-am refuzat avansurile, asta nu înseamnă că trebuie să fii un ticălos și să mă calci în picioare!

Mi-am dat părul pe spate și am tras aer în piept, înainte să îi dau replica finală și să nu-mi mai pierd timpul, și așa prețios.

— Imediat ce se încheie rezidențiatul meu s-a zis cu postul tău!

Am ridicat geamul și am călcat accelerația până la fund, lăsându-l să înghită praful din urma mea.

Imediat ce am intrat pe strada principală, am tras aer adânc în piept, apoi am început să mă gândesc la petrecerea lui Clayton și să mă liniștesc.

Astăzi micul meu Brown împlinește cinci luni, iar asta mă face să zâmbesc larg.

S-au schimbat destule în ultimele patru luni.

Lydia și Hunter s-au întors acasă, iar eu și fetele încă deținem cafeneaua, care se bucură de un succes răsunător, iar după încheierea programului stăm ore întregi la bârfă, până când fătălăii nu mai sunt în stare să țină în frâu copiii și înroșesc linia telefonică.

Tata și-a luat inima în dinți și a început să iasă la întâlnire cu Heidi, după săptămâni întregi de convingere și după ce l-am asigurat în nenumărate rânduri că nu am nimic împotriva cu relația lor. Acum sunt curioasă cum o să decurgă toată povestea asta, pentru că Heidi e mult mai vulcanică decât mama, fapt ce sigur o să-i creeze probleme tatei.

Iar Jack și cu mine... Ei bine, Jack și cu mine suntem la fel de vulcanici. Certurile dintre noi nu s-au potolit, indiferent cu câte sărutări îmi închide gura și cât de mult îmi doresc să mă atingă. Cred că la un moment dat tensiunea dintre noi o să atingă cote maxime și atunci are să fie rău pentru toată lumea. Dar, chiar și așa, îmi place enorm să mă joc cu mintea lui și să îl enervez la fel de tare pe cât mă enervează el pe mine.

Am oprit în parcare cea nouă a cafenelei, exact în fața pancartei cu „Doctorița sexi și rea”, apoi mi-am verificat ceasul. Mai am două ore până la petrecere și e timp mai mult decât suficient.

M-am dat jos din mașină, mi-am luat toate pachetele și cutiile și am intrat pe ușa din spate. Pentru că e o ocazie specială am hotărât toate trei să ținem cafeneaua închisă pe ziua de azi, ca să putem sărbători în liniște.

Înainte să mă apuc de treabă am pornit radioul. Am găsit postul meu preferat de muzică, așa că am început să mă mișc pe ritmurile îndrăgite și să-mi împodobesc cafeneaua după bunul plac.

O oră și jumătate mai târziu mi-am admirat arta și am zâmbit mulțumită. Am descuiat ușa din față și m-am dus în spatele barului, punând aparatele de cafea în funcțiune.

O să am nevoie de toată energia din lume ca să îl confrunt pe Cornelius Deverell și să îl suport pe Jack.

Nici acum nu înțeleg ce are ȝapul ăla bătrân cu mine. Știu că atunci când am venit pentru prima oară la ferma Deverell m-am comportat ca o prințesă răsfățată și am încercat să tulbur apele dintre Hunter și Lydia, căci n-am vrut decât să îl ajut pe idiotul de Hunter cu un plan stupid. Merita să eșueze încă de la început. Dar acum toate sunt bune și frumoase. Toată lumea mă adoră. Până și Luke Donovan mă simpatizează și îmi spune „doctorița lui cu ochi de înger”.

Când am auzit clopoțelul de la ușa, mi-am scos capul de sub tejghea și am pus cana mea preferată pe bar, apoi i-am zâmbit lui Bryan Donovan.

— Bună, Bry!

Mi-a aruncat o privire urâtă, demnă de un adolescent și s-a cocoțat pe unul dintre scaunele înalte de la bar.

— Ți-am spus de atâtea ori să nu îmi mai spui așa, mi-a răspuns ofticat. Nu mai sunt un copil.

Sigur că nu are cum să mai fie un copil, mai ales că are aproape treisprezece ani și încearcă să își lase barba să crească.

— Scuză-mă, Bryan! i-am spus dregându-mi glasul. N-o să se mai întâmple.

Am oprit expresorul și i-am văzut zâmbetul radios, iar dacă Cezarul vrea să fie tratat ca un adult, cine sunt eu să nu îi dau Cezarului ce e a Cezarului?

— Cum ai ajuns aici?

Și-a pus cotul pe bar și a încercat să fie impunător, în timp ce eu îmi turnam spuma de lapte peste cafea.

— M-am descurcat, mi-a răspuns încercând să pară matur.

M-am uitat la el ironică, știind cât de repede intră Anna în panică, și am început să învârt lingura în cană pentru a topi zahărul.

— M-a adus Tiberius, a recunoscut în cele din urmă. Trebuia să ia ceva de la magazin, așa că m-am gândit să nu-i mai aștept pe cei bătrâni.

Am aruncat lingurița în chiuvetă și i-am întins o doză de suc, apoi am ieșit din spatele barului și m-am așezat pe unul dintre scaunele de lângă el.

— Nora, cum îmi pot da seama că o fată mă place?

Ah, băiete, asta da întrebare!

Am sorbit din cană și am încercat să mă gândesc la cel mai potrivit mod de a-i răspunde acestui puști la întrebare. Dar singura mea rezolvare de moment îl implică pe Jack și pe mâinile lui în jurul trupului meu și trebuie să mă opresc. Urgent!

Mi-am dres glasul, am alungat imediat imaginea lui Deverell din capul meu și mi-am îndreptat atenția spre micul Donovan.

— Crezi că o fată te place?

A ridicat ușor din umeri și s-a uitat la doza de Dr. Pepper, apoi m-a privit complet bulversat.

— Este o fată la mine în clasă, care mă privește insistent și crede că eu nu mi-am dat seama de asta. Și-a exprimat dorința că ar vrea să vină la fermă să învețe să călărească. Deși îi este frică de cai, vrea să fie totuși în preajma lor. Și băieții mi-au spus că se cam dă la mine.

În timp ce-mi povestea, imagini destul de periculoase au început să mi se deruleze în minte, așa că e clar! Trebuie să-l scot pe nemernicul ăla din capul meu, înainte să mă dau de gol cât de mult îl doresc.

— Ce crezi că ar trebui să fac?

M-am uitat la puștiul simpatic din fața mea și i-am zâmbit, imediat ce i-am ciufulit părul reușind să îl enervez.

— Cred că ar trebui să o inviți la fermă împreună cu alți colegi și prieteni și, dacă continuă cu acel comportament, cred că poți să-ți dai seama dacă te place sau nu.

A aprobat dând din cap, zâmbind larg cu toată gura, dar restul conversației noastre s-a risipit în momentul în care au început să sosească invitații. Hunter și Lydia au fost primii care și-au făcut apariția. M-am repezit spre micuța mea Sage, acaparând-o complet cu îmbrățișările mele.

E singura fetiță din familie. Cred că are să fie cea mai răsfățată și cea mai alintată fetiță. Am păstrat tradiția și sunt din nou nașa acestei minunății, pe care o tot ameninț că am să o răpesc de fiecare dată când o văd.

— Mă așteptam să ajungeți ultimii, din nou...

În timp ce-mi frecam nasul de obrazul moale al fetiței mele, m-am uitat la Hunter cu subînțeles, observându-l cum instala premergătorul pentru J.C..

— Am întârziat și eu o singură dată și de-atunci îmi faci observația asta de fiecare dată.

Mi-am dat ochii peste cap, în timp ce Lydia s-a abținut să nu râdă, ținându-și fiul la piept.

— Ai întârziat la botezul propriului tău fiului, Deverell! l-am apostrofat cu un zâmbet larg. O să te tachinez toată viața pentru asta.

S-a ridicat în picioare și și-a întins mâinile după J.C., în timp ce încerca să mă intimideze cu privirea sa amenințătoare.

— Dacă mai continui mult, am s-o închid pe Sage într-un turn și n-ai să-o mai vezi niciodată.

Am strâns-o pe micuța la pieptul meu și privind-o afectuos printre gene.

— Am suficienți bani să-mi cumpăr un elicopter, Deverell, dar tu nu ai destui să îți cumperi viața dacă va fi să ajungi în sala mea de operații.

Bărbatul și-a dat ochii peste cap, deloc impresionat de amenințarea mea. apoi m-a lăsat în pace. Blondina mea ne privește pe amândoi și dezaprobă din cap.

Imediat ce J. C. și-a luat premergătorul în primire a început să dea o raită prin cafenea. Bryan și-a intrat imediat în rolul de unchi protector și a început să îl urmărească îndeaproape.

La scurt timp au sosit și alții. Familiile Donovan și Deverell. Noi, fetele, ne-am retras într-un colțisor

al nostru, înconjurate de copii și de sucuri, în timp ce bărbații s-au adunat în fața televizorului, cu sticlele de bere în mâini. Jackie și Josh au sosit ultimii și s-a făcut repede împărțeala pe categorii.

— Scuze de întârziere! Clayton a vrut neapărat o masă înainte de a pleca.

Am analizat-o cu atenție și, judecând după părul ciufulit și obrații roșii, nu doar Clayton a avut poftă de o gustare.

Maggie și-a luat nepotul în primire, iar Jackie s-a așezat lângă mine și s-a întins după o cană de cafea.

— Jack mi-a spus că o să întârzie puțin și l-am amenințat, iar acum te iau pe tine la rând. Fără vărsări de sânge aici, a adăugat împingându-mi arătătorul între ochi.

S-a uitat la mine, iar eu am privit-o perfect nevinovată prefăcându-mă că nu știu despre ce vorbește.

— Dar eu nu am făcut nimic. El a început, iar eu am încercat să mă apăr.

După privirea-i ironică, îmi dau seama că nu prea mă crede și, sinceră să fiu, nici eu nu mă pot crede pe mine însămi.

— Dar pentru tine o să fac un efort, am cedat. Pot să fiu o doamnă stilată când vreau.

Am auzit ușa din spate. Am întors capul și în următoarea clipă am regretat că nu am încuiat-o când am venit.

— Doamnă, tu? Când ți-ai făcut operația de schimbare a sexului?

— Imediat ce ți-au transplatat un creier pe care aparent nu știi să îl folosești, am explodat de nervi, fără să mă pot abține.

Ne-am uitat unul la celălalt amenințător, apoi am simțit cotul lui Jackie în coastele mele și mi-am întors privirea.

— Doamnă stilată, îți amintești? mi-a șoptit amuzată.

Mi-am înfrânat orice protest, dar când idiotul a trecut pe lângă mine zâmbind triumfător, nu m-am mai putut abține, așa că am aruncat un biscuit după el, nimerindu-i țeasta.

— Nora! am auzit-o pe Jackie oftând cu putere, în timp ce restul fetelor au început să râdă.

— Uite, îmi pare rău! Te iubesc, dar de fiecare dată când îi văd fața stupidă, nu mă pot abține și-mi vine să o lovesc tare de tot. Îmi pare rău, Maggie!

Femeia a ridicat o mână și mi-a zâmbit.

— Știu cum e să fii tânără și să arzi după un bărbat.

Am rămas cu gura căscată, iar femeile de lângă mine au început să râdă și ele în hohote.

— În niciun caz nu ard după Jackson Deverell!

Un *Mda* colectiv a făcut să-mi ia obrajii foc. Am luat o gură de cafea, sperând că vor încheia acest subiect.

Dar cred că mă înșel. Relația dintre mine și Jack, oricare ar fi ea, are să fie un subiect de amuzament continuu.

CAPITOLUL 2

Am închis ușa în urma mea și practic mi-am târât picioarele spre bucătărie. L-am găsit pe tata așezat la insulă, cu o cană de ceai lângă mână și cu tableta în fața ochilor.

— Bună, tati! Ai ajuns mai devreme, i-am spus atingându-i cu buzele mele obrazul.

Bărbatul a chicotit, iar eu m-am dus la frigider, căci simțeam nevoia să beau ceva. Am luat o sticlă de bere și m-am apropiat de insulă, scăpând de capacul de metal de parcă aș fi fost un cowboy veritabil.

— Am reușit să iau ultimul zbor, dar Heidi e prinsă la spital încă vreo câteva ore.

Ar trebui să fiu dezgustată știind că tata și mătușa au o relație amoroasă. M-am obișnuit treptat cu ideea că a trecut mult timp de la moartea mamei, iar Heidi a fost mereu alături de noi și ne-a ajutat să trecem peste tragicul eveniment. Tata are tot dreptul să își refacă viața. Și dacă va avea alături o femeie ca Heidi nu pot decât să fiu bucuroasă.

— Cum a fost la petrecere? m-a întrebat sorbind din cana sa de ceai.

Am oftat adânc, am luat o gură zdravănă de bere și apoi am început să-i povestesc.

— Ei bine, a fost nemaipomenit. Cornelius și Luke s-au întrecut la darts, dar ce să vezi? Când Luke a început să piardă l-a acuzat pe Cornelius că trișează.

Tata începuse deja să zâmbească pe sub mustață, îndreptându-și toată atenția asupra mea.